

॥ खंड ०७/भाग ०२ ॥

॥ ओवी नं. ७४ ॥

॥ कृष्णामृत चा उत्तरार्ध ॥

॥ आकाशाची वाणी ॥

- ॥ आकाशाची वाणी । सांगे जिवा जनी ।
सत्य जाणा तुम्ही । आले/येईन धनी ॥
- ॥ कल या यवगात । सत् यवगाची वाणी । सांगे कृष्ण धनी ।
तारण जिवा जनी । चौदावीला ॥
- ॥ मुळ यवगाच्या गोष्टी । सांगे कृष्ण अवधुतं ।
होईन हकिकतं । चौदाविला ॥
- ॥ कृष्णाजीचा बोल । उठला अपारं ।
जागी करनं सारं । चौदाविला ॥०४॥

- ॥ चौदावीच्या ठायी । तो, धरनं अवतार ।
करू केला कारं । नव दिवसाचा ॥
- ॥ नव्या या दिवसाचा । नवा कार होतां ।
खेळ कसा केला समर्था ? ठाव तुले ॥
- ॥ ग्यानाचा सागर । भडका, उठला अस्मानी/अंतराळी ।
ठळमळ पाणी । या राउळत ॥
- ॥ नवा या दिवसाच्या । नव्या खुणा चित्तां ।
पुर्विस्ता च्या संचितां । गेले रायां ॥०८॥

- ॥ देहे या धरून । अवतार आदीमुनी ।
पुर्विच्या संचिता । येईन धनी ॥
- ॥ मुळ यवगी वचन । कल यवगी दर्शनं/पुंजन ।
करा हो चिंतनं/पुंजन । सदोनितं ॥१०॥
- भजने:- ॥ पुंजन करतो धरणीले । हात जोडीतो जोडीतो आकाशाले ॥
॥ अवसर/अवसा प्रतिपद बिज । हे तारिख भज, येईन महाराज/चत्रभुत ।
॥ तारीख भजा । देव येईन चत्रभुजा/महाराजा । तो लावनं ध्वजा ॥

॥ खंड ०७/भाग ०२ ॥

॥ ओवी नं. ७५ ॥

॥ कृष्णामृत चा उत्तरार्ध ॥

॥ कृष्ण ज्ञानाची व विनवणीची मुळावरची ओवी ॥

॥ आदीपुरुषाचे भजन करता ०७/७३ ची जोडओवी ॥

॥ सावंगपुरी सांगी झाली ॥

- ॥ सावंग नगरी, सांगी झाली । हे आहे थोरं ।
आदीपुरुषाच्या, ग्याना मध्ये । हरली सुदबुधं ॥घृ॥
- ॥ नवी सांगी अपोर/अप्रुप वाणं । तुही, जुनी सांगी थोरं ।
तिरकुटानं, उडया घातल्या । केलें राउळं ॥
- ॥ तिरकुट राउळ तिरकुट देउळ । तिरकुट मकाणं ।
तिरकुटाच्या संगतीन फळ । येतीनं भोगणं ॥
- ॥ राउळ नव्हतं, देउळ नव्हतं । स्थापना केली ।
पक्की मांड बसली देवा । याहो लवकरी ॥

- ॥ सावंग नाथा, धावुन आता । याहो लवकरं ।
सत् कृतीचा झाला/आहे उजाला । धन्य भाग्य थोरं ॥०४॥
- ॥ चव यवगाचा धनि देव । तो, होय गा अवतारं ।
चार शिक्के देहीवर याहीनं । केलं राउळं ॥०५॥
- ॥ तिरकुट चित्रं, सावळं सुत्रं । होती देही ।
देहं/राज टाकुन/पालटुन, गेला रे बापा । ज्योती च्या ठायी ॥
- ॥ ज्योत कळ, जन्म निराळ । याहीचा होईनं ।
तो नर जन्मा येईन । त्याला, तुम्ही कैसे ओळखानं ? ॥
- ॥ आदीपुरुषा च्या हात ओळख । घ्याहो करून ।
आधी ओळखा आप-रूपाला/आदीपुरुषाला । तोमग देईन ओळखुनं.
- ॥ आदी पुरुषाला अरज करन/करतो । अवतार आदी मुनी ।
निर्गुण ठायी अवतार धरन । बालक होवुनी ॥०९॥
- ॥ होतीन बाळ भेतीन ताळ । तीन ही थरथरां ।
शुरविर खेत्री उभे राहतीन । याहीच्या संगतीलां ॥
गर्भि फौजा उभ्या राहतीन । याहीच्या राजपतिलां ॥
- ॥ तिर-तिर भवनी, सभा निराळी । एक नाही दिसणारं ।
याहीच्या संगचे देह आत्मै/गडी । निघतीन बाहेरं ॥
- ॥ नवा राजा नवा करीना । भैसाचा खेळं ।
तिरकुटाचं करनं गुढं । हे पाहयजा पुढं ॥१२॥
किंवा :- तिरकुटांच मोडण ठाणं । हेही पाहजा पुढं ॥

भजने :-

- ॥ खेत्री ढाल पटाईतं । बाहेर निघा, दया बाळाला भेटं ॥
॥ शुर विरा बांध कंबरं । निघं बाहेरं..
टाक पाउल, तुला पाहयंता तिरभवनं कापे थरथरं ॥
॥ देवा तु सांगुन गेलां । काहो यवगाला उशीर लावलां ॥
॥ देवा का करतो उशीरं । वाट पाहतो आम्ही अन्जान लेकरं ॥
॥ कृष्णा निघ निघ बाहेरं । वाट पाहतो आम्ही अन्जान लेकरं ॥

-: निरसनसह शब्दार्थ/चरणार्थ :-

अप्रुप, अपोर :- अपार, अनंत, अफाट, नवल वाटणारे, पोर/मुलंबाळ नसलेले वांछोटे । **वाण :-** देणं, भेटी । **गर्भि फौजा :** देवाच्या/राउळच्या गर्भस्थळातिल फौजा, मध्यभागी असलेल्या गर्भगृहातील गर्भि सिध्दांच्या फौजा । **गुढं :-** मोकळ्या जागेवर असलेल्या कडवा कोठारातील एक एक कडव्याचा ढिगं. तिरगुणी कडव्याचा ढिग. आज आज म्हणता उदया एक चतुर्पती शकुनाचा वारा येवुन हा तिरगुणी कडव्याचा ढिगं उडनं ।

गर्भि सिध्द :- मध्य भागी येवुन उभा असलेला, गर्भावस्थेतच परमात्माकडुन ग्यान प्राप्त केलेला सिध्द. देवासमोर देवालयातील गर्भात येवुन उभा असलेला.

उदाहरणार्थ :- अभिमन्यु याने गर्भावस्थेतच चक्रव्यूह भेदाचे ग्यान श्रीकृष्ण परमात्म्याकडुन प्राप्त केलेले होते. पुर्वजन्माच्या संचिताद्वारे गर्भातच पुर्विच ग्यान सिध्दि ईत्यादी भगवंताकडुन प्राप्त झालेले गर्भि सिध्द द्युत !

ज्यांना गर्भावस्थेतच पुर्विच्या संचिताद्वारे ग्यान सिध्दि ईत्यादी भगवंताकडुन प्राप्त झालेले आहेत. आणी या ग्यानाच्या भरोवश्यावर आध्यात्मिक विश्वात पुढे पुढे चालत येवुन, या आध्यात्मिक विश्वाच्या गर्भात म्हणजेच मध्यभागी जे आलेले आहेत. असे आकाशवाणी विशाल अलिप्त अनंत ग्यान सिध्दि प्राप्त झालेले हे योगीजन पुढे गर्भि द्युत वनुन, या चतुर्पती विठ्ठल नामी पृथ्वीवर होणार आहे वा ! आणी अश्या

गर्भि सिध्दांच्या गर्भि फौजा या कृष्णाच्या राजपदिला उभ्या राहतीन. गर्भिच्या अधिक ग्यानासाठी खंड०४/०९ ठाकुलनामीचे निरसन वाचावे.

त्रिकुट चित्र.. : त्रिकुटावर तिन देवाची वस्ती आहे. रज सत्व तम या तिनगुणांचे तिन राजे ब्रम्हा विष्णु शंकर हे तेथी राज करीत आहे. तिन राजे आपले तिरगुणी चित्रे चालवत आहेत. आपआपल्या गुणांचे डमरू या देहीत वाजवून देहीला अहंकार आणून याहीचे तिरगुण ही देही नाचवे. म्हणुनच कधी देहीतील रजगुणाचे डमरू वाजवल्या नंतर देही ही राजाप्रमाणे सत्ता गाजवण्यासाठी हपापते. माझेच ऐका, मीच मोठा ! असा अहंकार आणत राहते. तर सत्वगुणांचे डमरू वाजल्यानंतर या देहीला सत्वगुणांचा अहंकार होवून ही देही मीच मोठा सत्वगुणी ! मीच मोठा ज्ञानी ! माझी पुजा अर्चना करा. मला मान सन्मान द्यावे. अशी आशा/अपेक्षा वाळगत देहीत अहंकार आणून राहते. आणी तम गुणांचे डमरू वाजल्या नंतर तर ही तामशी बनते. कुणाचही ऐकत नाही. अत्याचार करते. असेच चित्र नाचना-या देहीकडे बघितल्यावर दिसते. अश्या रितीने या त्रिकुटी चित्र द्वारे हे तिन गुण देहीत अहंकार आणत या देहीला नाचवत राहते. या तिरगुणांनी देहीला नाचवण्याचा पण/ठेका/नेम तिरगुणांने घेतला आहे. या तिनगुणांचे या देहीला नाचवण्याचा पण जो नाश करेल त्याच्या देह जिवाच या तिरगुणाच्या पण नाशीला स्वयवर होईन. जो या तिरगुणाचे ओझे टाकून देईन, तोच पाहील या तिरगुणांच्या पलीकडे उभा असलेला चौथा शुध्द सत्व् धन्याला । अन्यथा या तिरकृटी तिरगुणांच्या संगतीन राहल्याने चौ-यांशीचे फळ येतीन भोगण्यासाठी !

सावंग/सावळं सुत्र.. : त्रिकुटी चित्र च्या वर चौथ्या स्थानी अनंत ब्रम्हांडाची चित्रे तो चौथा शुध्द सत्वी चतुर्पती निरंजन परमात्मा चालवी । सोयंम् सिध्द खेळ दाखवी । तो कळसुत्राचा मालक देहीच्या कळसुत्र वाहुल्या नाचवी । तोच निराकारी निराधारी सावंग्याचा सावळं सुत्रधारी । जिव-शिवाचे सुत्र आहे याहीच्या हाती । सुत्रधारी तु उभा येथ । आता जिवा-शिवाचे सुत्र करावे एक । देह-जीवाचे लग्न लावून आम्हा द्याहो आता अम्बर पद । सावंग्याच्या कृष्णराज सुत्रधारी तुच एक । येथ येवून आनंदाची ज्योत आम्हा दाखव.

देहे पालटून.. : काया पालटून म्हणजेच कायापालट करण्याकरीता गायपाचा खेळ करून, देह गायप करून गोल्हाटी आनंदाची ज्योत गडेहो आनंदात राहत, कृष्णा आपले चतुर्पतीचे कार्य करत आहे. या आनंदाच्या ज्योतीच्या ठाई पासून हा पुनःश्च उगवत कधी देह धरून देही होतो, कधी विदेही होतो. आणी चौथ्या खुम्मी चतुर्पता अथर्वन् वेद चतुर्पती नामाची गर्जना करतो. गायपाच्या खेळाची अधिक ज्ञान कृष्णामूत मधुन घ्यावे.

चार शिक्के याहीच्या देहीवर.. : ब्रम्हा विष्णु शिवशंकर आणीक चौथा आदीमुनी अवतार यांचे रज सत्व तम हे तिन आणी चौथा शुध्द सत्व असे हे चार शिक्के याहीच्या देहीवर रूपरूपाचे आहे. म्हणुनच पुढे राज्य होईन या भैसाचे.

आधी ओळखा आपरूपाला.. :- स्वतःद्वारे स्वतःचे सेरूप ओळखावे. असे ज्यांनी स्वतःला ओळखून स्वतःचे सेरूप पाहीले ते ओळखीचे ओळखतीन हा जीव. अश्या ओळखीच्या जीवांना तो आदीपुरुष देईन या जीवाची ओळखी करून ! त्या ओळखीच्या जीवांच्या हातीच देईन तो आपली मौसवाणी ! कारण या मौसवाणीतच तो अनामीक कृष्ण गुप्तरूपात राहतो. हे मौस वाणीच त्याचे घर होय. या घरात येणाःया अनोळखी बहु मानवाचे त्याला वाटते हो भेव कारण हे अनोळखी तिरगुणी मायेच्या तिरगुणी ग्यानाचा प्याला पिउन ही चतुर्पती ची चारही वाणीतुन निघालेली मौसवाणी लुटु पाहतील. अश्या अनोळखी तिरगुणीला ही मौसवाणी तो देणार नाही वरं !अधीक ग्यानाकरीता खंड०२/१५:-गाहीची ओवी चे निरसन वाचावे.

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥